

JESÚS LA PEDRA FONAMENTAL DE LA NOSTRA VIDA

Una primera lectura d' aquest fragment sembla quelcom molt fort. Però ens ve a dir que Déu va fer la seva tasca amb amor: va plantar una vinya, la va envoltar d' una tanca, hi va excavar el cup, va construir-hi una torre de guàrdia i, finalment, va llogar uns vinyaters. Tot estava ben preparat i va marxar lluny, però la llibertat donada va duu a que les coses no sortissin com potser Ell pensava, a l' arribar la verema i anar a recollir els fruits. Van rebre mal els primers servents, també els que va enviar després i llavors va decidir enviar els seu propi fill i en aquest el van matar.

Aquesta paràbola ens dóna un bon ensenyament individualment i col·lectivament. Cadascú de nosaltres som llogaters de la vinya. Déu també ha manifestat el seu amor a nosaltres espera la nostra collita. M' haig d' esforçar cada dia per a ser productiu. No ens podem distreure i no veure allò que és essencial. Perquè també m' arribarà un dia en que Déu em preguntarà: **Quins fruits has produït?**

Com a comunitat sovint diem que hi ha crisi de fe, de vocacions, poc jovent, esglésies cada cop més buides. Però potser Déu no pot beneir un cristianisme estèril del que no rep els fruits que espera. Caldria potser lluitar per una església menys poderosa i més al servei dels més necessitats.

I també avui, per la fe, sabem que **Jesús la pedra fonamental de la nostra vida** ens demana que no oblidem que la societat no pot estar estructurada en funció dels interessos del més poderosos sinó al servei dels més necessitats. Ens caldria preguntar-nos: **estem produint els fruits que Déu vol?**

V.T i E.M